

Udnævnelser har derved, om jeg saa maa sige, faaet et localt Præg, som vistnok i en væsentlig Grad har svækket Taxationernes Paalidelighed. Hensynet til Naboer og Bekjendte har gjort sig gjældende i højere Grad end ønskeligt. Hvis det virkelig er Tilfældet, hvad det ærede Medlem anførte og ikke syntes ganske at misbillige, men hvad jeg dog ikke selv har oplevet, at Taxationsmændene ofte have fordret og faaet højere Betaling end fastsat, maa jo ogsaa dette antages at have havt en skadelig Indflydelse paa Taxationerne; Maalet for Bestræbelserne ved en Reform, naar man vil gaae ind paa en saadan, maa derfor være saavidt muligt at faae det locale Præg, som Taxationsforretningerne hidtil have havt, til at falde bort. Hvad angaaer de Indvendinger, der iøvrigt ere gjorte mod Lovudkastet og navnlig mod Hovedprinciperne i samme, som det nu foreligger, da skal jeg først tage Hensyn til de Indvendinger, der ere blevne gjorte imod Formandsinstitutionen, om jeg saa maa kalde den. Den dertil liggende Tanke lægger jeg for mit Bedkommende megen Vægt paa. Det er den samme Tanke, som jeg har havt ved at foreslaae at indskrænke Antallet af dem, mellem hvilke Taxationsmændene tages, og at lægge Udnævnelser af dem paa Landet hen til den overordnede Communalbestyrelse, nemlig ikke blot, som jeg nys sagde, at borttage det stedlige Præg fra Taxationsmændene, men tillige at faae Taxationsmænd, som oftere komme til at udføre den Slags Forretninger, hvorom der her er Tale, og som derved ikke blot faae større Dvæls og større Dygtighed, men tillige bringes mere bort fra at tage bestemte Hensyn ved den enkelte Taxation. Naar en Taxationsmands Forretning kan sammenholdes med flere lignende Forretninger, som han har holdt over andre Giendomme, saa vil han ikke let kunne følge ganske forskjellige Fremgangsmaader eller vurdere efter forskjellige Principer ved de enkelte Forretninger og derfor heller ikke tage særlige Hensyn, saaledes som nu, hvor han kun kaldes til den enkelte Forretning og ikke egentlig kan kaldes til Regnskab for dens Indhold. Den samme Tanke, som jeg saaledes har havt ved at foreslaae et snævrere Antal, af hvilket Taxationsmændene skulle

tages, er det, som bemærket, der ogsaa har gjort sig gjældende ved mit Forslag om at have en fast Formand, der skulde tage Deel i alle Forretninger af større Betydning. Han maa antages derved at ville opnaae en større Dygtighed, forsaavidt han ikke allerede har tilstrækkelig Dygtighed, ligesom det ogsaa vil bidrage til at indføre større Gensartethed i de Principer, der i det Hele taget følges omkring i Kredsene. Der er blevet indvendt herimod, at det vil være umuligt at faae en enkelt Mand til at bestride alle disse Forretninger. Saaledes har Sagen naturligviis ikke staaet for mig. Jeg er gaaet ud fra, at Taxationsforretningernes Antal i en ikke ubetydelig Grad ville aftage ved den nye Ordning, som er vedtagen for Forvaltningen af de Umyndiges Midler. Saanene ville derved for Fremtiden blive ganske anderledes faste end hidtil, og der vil som oftest kun være Tale om at udlaane et Beløb, som svarer til den aarlige Tilvæxt i disse Midler, hvad der ikke kan blive overordentlig meget. Jeg har altsaa tænkt mig, at Taxationsforretningerne ville aftage betydeligt i Antal, og at de folgelig ville kunne overkommes af en enkelt Mand. Skulde det imidlertid være det ærede Things Mening, at der er Egne og Kredse af en saadan Udstrækning, at man der altid maa vente et noget større Antal Taxationsforretninger, kan jeg ogsaa for mit Bedkommende gaae ind paa en Deling af de større Amtsraads kredse i flere Districter, men jeg maa dog sætte megen Pris paa, at det ialtfald ikke blev i mere end 2 eller høist 3 Districter hver, for at man ikke skal tabe den Fordeel, jeg, som anført, har meent at kunne opnaae ved at foreslaae Formandsinstitutionen. — Derimod maa jeg have meget stor Betænkethed ved, hvad der fra flere ærede Talere er blevet antydet om at henlægge Valget af Taxationsmændene fra Amtsraadene til Sogneraadene. Jeg tror allerede tilstrækkeligt at have antydet, hvad det er, der forekommer mig betænkeligt i saa Henseende. Et saadant Forslag maatte tillige være baseret paa et stort Antal Taxationsmænd, og derved vilde vi i Virkeligheden komme tilbage til den samme Tilstand, som vi hidtil have havt. Jeg nævner endog saa